

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 24 юли 1998 година

относно някои специфични операции, установени в работата по Протокола за процедурата при прекомерен дефицит за приложение на член 1 от Директива 89/130/ЕИО на Съвета, Евратом относно хармонизацията на изчисляването на брутния национален продукт по пазарни цени

(нотифицирано под № С (1998) 2204)

(Текст от значение за ЕИП)

(98/501/Евратом)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската общност,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската общност за атомна енергия,

като взе предвид Директива 89/130/ЕИО на Съвета, Евратом от 13 февруари 1989 г. относно хармонизацията на изчисляването на брутния национален продукт по пазарни цени¹ и по-конкретно член 1 от нея,

като има предвид, че определянето на брутния вътрешен продукт по пазарни цени съгласно член 2 от Регламент (ЕО) № 3605/93 на Съвета от 22 ноември 1993 г. за прилагането на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит², приложена към Договора за създаване на Европейската общност се отнася до определението в член 2 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом;

като има предвид, че за проверката на статистическите данни, които трябва да предоставя съгласно Протокола за процедурата при прекомерен дефицит, Комисията се уведомява и трябва да направи оценка на някои специфични сделки, които оказват въздействие върху БВП или БНП;

като има предвид, че за прилагането на членове 2 и 6 от Регламент (ЕС) 3605/93 относно прилагането на Протокола за процедурата при прекомерен дефицит следователно е необходимо да се изяснят и допълнят някои правила от второто издание на ESA за горепосочените сделки в рамките на определението за БНП по пазарни цени в член 1 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящото решение съответстват на становището на Комитета, създаден съгласно член 6 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом,

¹ ОВ L 49, 21.2.1989 г., стр. 26.

² ОВ L 332, 31.12.1993 г., стр. 7.

РЕШИ:

Член 1

За да се прилага член 1 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом, в приложението са посочени определени операции, които имат въздействие върху БВП или БНП и които са установени преди 31 декември 1997 г., както и счетоводните методи, които държавите -членки трябва да прилагат към тези сделки.

Член 2

Държавите-членки се задължават да преразгледат оценките си за БВП и БНП за годините след 1994 година, за да отразят посочените в член 1 счетоводни методи.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите -членки.

Съставено в Брюксел на 24 юли 1998 година.

За Комисията

Yves-Thibault DE SILGUY

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

I. Отчитане на лихвите при силно сконтирани облигации и облигации с нулев купон

1. *“Конвенционални” облигации*

ESA 79 (параграф 706) посочва отчитането на разликата между емисионната цена и номиналната стойност на облигациите, които могат да бъдат определени като “конвенционални” (онези облигации, за които тази разлика е незначителна):

- за краткосрочните облигации разликата между емисионната цена и номиналната стойност трябва да се отчита като лихва, отразена при емитирането на облигациите; следователно тази разлика има въздействие върху бюджетния дефицит;
- за средносрочните и дългосрочните облигации разликата между емисионната цена и номиналната стойност не трябва да се отчита като лихва, а като печалби или загуби на дружеството; следователно тази разлика няма въздействие върху бюджетния дефицит.

Ето защо е необходимо да се правят следните разграничения:

- разлика между краткосрочни от една страна и средносрочни и дългосрочни от друга, както е посочено в точка 2 по-долу;
- разлика между облигациите, при които разликата между емисионната цена и номиналната стойност се счита за незначителна (конвенционални облигации) и облигации, при които тази разлика е съществена (неконвенционални облигации); това е случаят със силно сконтираните облигации или облигациите с голяма премия. Точка 3 по-долу изяснява емитирането на силно сконтирани облигации.

2. *Разграничение между краткосрочни от една страна и средносрочни и дългосрочни от друга*

Боновете и краткосрочните облигации имат падеж до 12 месеца включително.

Това гарантира съвършена сравнимост между страните в ЕС при работата с конвенционални облигации, емитирани близо до номиналната стойност, което съответства на ESA 79; по такъв начин, при краткосрочните облигации отчитането на лихвени плащания не може да се прехвърля за следващата година.

3. *Силно сконтирани облигации*

Силно сконтираните облигации са облигации, емитирани под номиналната стойност, които носят лихви с процент, по-нисък от пазарните лихвени проценти.

Силно сконтираните облигации се определят като облигации, при които номиналният купон е под 50 % от съответната доходност до падежа (изчислена на основата на емисионната цена).

За тези силно сконтирани облигации разликата между емисионната цена и номиналната стойност трябва да се отчита като лихва и лихвата трябва да се осчетоводява към момента на погасяване на облигацията. Това съответства на решението за отчитането на облигациите с нулев купон.

4. *Облигации с нулев купон*

За тези силно сконтирани облигации разликата между емисионната цена и номиналната стойност трябва да се отчита като лихва и лихвата трябва да се осчетоводява към момента на погасяване на облигацията. Това съответства на решението за отчитането на облигации с нулев купон.

II. Отчитане на лихвите при обвързани с индекси облигации

При “обвързаните с индекси” облигации се прилагат два различни начина на отчитане в зависимост от това дали облигацията е обвързана с индекс на потребителските цени или е обвързана с финансов актив като например чуждестранна валута или злато.

Когато облигацията е обвързана с индекс на потребителските цени, “нарастването на капитала” поради измененията в индекса трябва да се отчита като лихва. Лихвата трябва да се осчетоводява към момента на погасяване на облигацията.

Когато облигацията е обвързана с финансов актив като например чуждестранна валута или злато, “нарастването на капитала” трябва да се отчита не като лихва, а като “прираст или загуба на капитала”, както при емитираните във валута облигации.

III. Капитализирани лихви по депозити и другите финансови инструменти, посочени в ESA 79

Лихвите се отчитат отделно от главницата и капитализираните суми се осчетоводяват при настъпване на падежа на плащането, а не се разпределят по периоди. Това означава, че при депозитите или други подобни финансови инструменти, които представляват пасиви на съответната организация, капитализираните лихви се отчитат като разход на организацията, когато лихвите се изплащат на титулярите на тези инструменти .

IV. Отчитане на облигации от отворен тип, емитирани на няколко транша (fungible bonds, ‘coupons cougus’)

При облигациите от отворен тип (облигации, които се емитират на траншове в различни периоди от време без промяна в датата на плащане по купоните), начисленият купон се отчита като краткотраен пасив в графа “Вземания и задължения” (код F72 в ESA 79).

На практика това означава, че ако една организация емитира облигация на няколко транша, но с един и същ купон, емисионната цена на последващите траншове ще се увеличи, за да осигури еднаква доходност за всички титуляри на облигацията. Разликата между първоначалната емисионна цена и повишената емисионна цена на втория транш се отчита като краткотраен пасив за титуляра на втория транш, който се възстановява при настъпването на падежа на купона.

V. Линејни облигации (linear bonds)

Линејните облигации, също както заместимите, са облигации, емитирани на няколко транша от една линия, т.е. с едни и същи номинални лихвени проценти, както и еднакви дати на настъпване на падежа на купона и за възстановяване при настъпил падеж.

Те се характеризират с тази особеност, че новите траншове могат да бъдат емитирани няколко години след първата емисия. Следователно те се емитират с отстъпки и премии, които могат да се окажат съществени в резултат на промените в пазарните лихвени проценти в периода след първата емисия.

За да се направи разграничение между номиналната стойност и цената при емитирането (отстъпка или премия) в момента на емитирането на новия транш, трябва да се прави разлика между траншовете, емитирани в срок от 12 месеца след първата емисия, и траншовете, емитирани след повече от 12 месеца.

За всеки транш, емитиран в срок от 12 месеца след първата емисия, разликата между номиналната стойност и емисионната цена (отстъпка или премия) трябва да се отчита като капиталова печалба или загуба.

За всеки транш, емитиран след повече от 12 месеца след първата емисия, разликата между номиналната стойност и емисионната цена (отстъпка или премия) трябва да се отчита като лихва.

VI. Финансов лизинг

Всички лизингови сделки трябва да се отчитат като оперативен лизинг. Така например това означава, че ако една организация продава недвижимо имущество или други дълготрайни материални активи и ги наема обратно с намерението да ги придобие в края на лизинга (като следователно подобна операция притежава редица характерни особености на финансов лизинг), сделките трябва да се отчитат като оперативен лизинг. Ето защо постъпленията от продажбата на недвижимото имущество се отчитат като постъпления, които намаляват дефицита. Задължението за обратно изкупуване на активите в края на лизинговия период е извънреден пасив, който не се отчита в дълга.

VII. Класификация на националните органи, които действат от името на (ЕО/ФЕОГА и др.)

Организациите, които извършват дейности по регулиране на пазара и разпределят субсидии, трябва да бъдат класифицирани както следва: ако не могат да бъдат разделени на организации, които регулират пазара, и организации, които разпределят субсидии, то те трябва да се класифицират в сектора "Държавно управление", при условие че разходите за пазарно регулиране представляват до 80% от общия размер на разходите.

VIII. Лихвени суапове и валутни суапове

При лихвените суапове трябва да се отчитат само нетните плащания (постъпления) на лихви между двете страни в суаповата сделка.

При валутните суапове всички непогасени валутни задължения трябва да се остойностяват по пазарния обменен курс, а не по договорения в суап договора курс.

IX. Пенсионни фондове

Някои пенсионни фондове, които финансират плащанията главно на основата на разходно-покривната система и в незначителна степен на основата на капиталовите фондове, трябва да се класифицират в подотрасъл “Социално-осигурителни фондове на сектор “държавно управление”.

Критериите за класификацията са, че тези фондове са институционални единици, защото водят самостоятелно счетоводство и вземат самостоятелни решения, както и че те изплащат обезщетения на осигурените лица без оглед на индивидуалното излагане на риск, което означава, че тези пенсионни схеми на основата на заетостта, се изграждат на принципа на колективния финансов баланс.